

[M. K. Sørensen.]

servative Parti i sin Tid var med til at fremsætte, og vedtage i det andet høje Ting. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard betegner det foreliggende Lovforslag som højst besynderligt, saa rammer denne Kritik i allerhøjeste Grad det Forslag, man i sin Tid vedtog i Landstinget, fordi det netop drejede sig om ganske det samme, idet det nemlig drejede sig om en Skattelettelse for Grundejerne ude i den velhavende Kommune Gentofte.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for de af Indenrigsministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag og stemmer imod de fra konservativ Side og af de ærede Medlemmer Hr. Oluf Pedersen og Hr. Hans Hansen (Rørby) stillede Ændringsforslag.

A. C. D. Petersen: Efter de sidste Bemærkninger af den ærede Ordfører for Udvalget forstaar jeg naturligvis bedre, at den ærede Ordfører kunde anbefale Ændringsforslag Nr. 8, det er det Ændringsforslag, som drejer sig om en kommunal Ligning efter Statsindkomstskattereglerne. Det ærede Medlem finder, at det vilde være rimeligt, at man i alle Kommuner betaler den samme Skat af den samme Indtægt. I Kraft af Kommunernes Selvbestemmelsesret skulde en Kommune kunne vedtage meget vidtrækkende Udgifter, men skulde altsaa ikke have større Indtægter fra sine Skatteydere end den Indtægt, man tager i en anden Kommune ved Siden af, hvor man ikke er saa flot med de kommunale Udgifter. Hvor mener det ærede Medlem saa, at den Kommune, som har været flot, skal finde sine Indtægter? Det begriber jeg ikke, og det glemmer det ærede Medlem at fortælle os. Det er klart, at hvis Indtægterne for Kommunerne skulde være ensartede i Forhold til Skatteydernes Indtægter, saa maatte Kommunens Udgifter i hvert Fald kun have een Ting at staa i Relation til, og det var den samlede Indtægtsmasse indenfor Kommunen; men i Kraft af Kommunens Selvbestemmelsesret kan den vedtage Udgifter, som ligger i et ganske andet Plan.

Det ærede Medlem, som er Ordfører for Udvalget, beklagede endvidere, at jeg havde talt om uretfærdige Ejendomsskatter. Hvis det ærede Medlem er enig med sit Parti i, at Ejendomsskatter efterhaanden absorberes af Ejendomsprisen, vil det ærede Medlem finde, at paa et vist givet Tidspunkt ligger Ejendomsskatterne saaledes, at ingen

i Virkeligheden kan beklage sig derover; men naar Ejendomsbesidderne betaler Indkomstskatter, Formueskatter og indirekte Skatter nøjagtigt paa lige Fod med Landets andre Skatteydere, saa savner jeg i hvert Fald en Begrundelse for, at man ikke kan kalde dette, at man lægger yderligere Skatter paa de paagældende, fordi de besidder Ejendomme og ikke har deres Formue i andre Værdier end netop Ejendomme, for uretfærdigt, og derfor kalder jeg alle de Stigninger, der er sket af Ejendomsskatten under Højkonjunkturerne og under Paabe-ræbelse af Højkonjunkturerne, for uretfærdige i Dag, hvor disse Højkonjunkturer er forsvundet.

Det ærede Medlem sagde endvidere, og her var det ærede Medlem altsaa enig med det ærede Medlem Hr. Krag, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard og jeg havde beklaget os over den Behandling, der var blevet os til Del indenfor Udvalget. Nej, det har vi ikke beklaget os over. Vi kender saa meget til Forretningsgangen i dette Ting under de nuværende Forhold efter Kanslergade-Protokollen, at vi meget godt ved, hvad vi kan vente os, og vi beklager os ikke over denne Behandling; men vi ønsker at have Ret til at konstatere Behandlingen, fordi vi tror, at der er nogle udenfor denne Sal, som har Interesse af, hvilken Behandling der her gives Partierne og Sagerne.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at man kunde ikke faa noget bestemt Tilsagn om, hvornaar det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget kunde faa deres Betænkning færdig. Det ærede Medlem maa altsaa fuldstændig glemme, at det konservative Folkeparti gav en positiv Besked om, at i Løbet af Dagen skulde vor Betænkning og vore Ændringsforslag foreligge, og vi gav dem tillige Bemyndigelse til at anmelde Betænkningen, saaledes at den kunde have været sat paa Dagsordenen i Dag, uanset om de havde givet den Respit, vi ønskede. Men brutalt satte man dette til Afstemning og stemte det ned. Saa synes jeg nok, det er lidt dristigt at sige, at de ikke kunde faa et bestemt Tidspunkt; thi Dagen har dog sit Ophør paa et bestemt Tidspunkt, og til det Tidspunkt vilde Betænkningen altsaa foreligge.

Nu er der maaske den Ting at sige, at efter de Erfaringer, de har fra Kanslergade-Protokollen og andre Steder, vil de ikke mere tage et givet Ord for gode Varer. Men naar vi har givet vort Ord, skal det